

РЕШЕНИЕ

№ 3446

гр. София, 03.11.2010 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 7 състав, в публично заседание на 04.10.2010 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Маруся Йорданова

при участието на секретаря Виктория Вълчанова, като разгледа дело номер **4500** по описа за **2010** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по чл.145 и сл. от АПК,вр.чл. чл. 40, ал. 1 от ЗДОИ.

Образувано е по жалба на К. А. Х. от гр.С баня чрез процесуалния му представител –А.Е. Й. против Заповед № 95-00-145/31.05.2010г. на Административния секретар на МВнР,с която му е отказан достъп до поисканата със заявление вх.№ 23-00-483/19.05.2010г. информация. В жалбата се твърди, че отказът е неправилен и незаконосъобразен и се иска отмяната му респ. задължаване на МВнР да предостави исканата информация.

В съдебно заседание оспорващият чрез процесуалния си представител-А. Й. поддържа жалбата и моли същата да бъде уважена.

За ответната страна – Административния секретар на МВнР,редовно призован,се явява П П-началник на отдел в дирекция „Правна”,редовно упълномощен,който оспорва жалбата,моли производството да бъде прекратено като недопустимо респ. да се отхвърли жалбата.

С градска прокуратура уведомена не изпраща представител и не изразява становище по жалбата.

Административен съд С.-град като се запозна с доказателства по делото оглед и с оглед правомощията си чл.168 вр. чл.146 от АПК, прие за установено от фактическа страна следното:

Пред административния орган е депозирано от оспорващото заявление с вх. № 23-00-483/19.05.2010г. Искане се предоставяне на наличната информация относно: 1. Подписаното от оспорващия пълномощно рег. № 1306/24.03.2005г., заверено в Генералното консулство на РБ в Република Г-гр.С от Л Б-Консул в Генералното консулство на РБ в Република Г-гр.С; 2. Информация или удостоверение, от коя дата Л Б- консул в Генералното консулство на РБ в Република Г-С е встъпила в длъжност и имала ли е правомощие да заверява нотариално представени пред нея пълномощни, във връзка с извършване на действия с недвижими имоти на български граждани.

Със Заповед № 95-00-145/31.05.2010г. на Административния секретар на МВнР на жалбоподателя е отказан достъп до исканата информация само с мотив, че исканата информация не представлява достъп до обществена информация по смисъла на чл. 2 от ЗДОИ.

С оглед така установената фактическа обстановка, АССГ, I отделение, 7-ми състав прави следните правни изводи:

Жалбата е процесуално допустима, като подадена в срока по чл. 145, ал. 1 от АПК, от надлежна страна, имаща право и интерес от обжалването. Разгледана по същество, жалбата е частично основателна по следните съображения:

Съдът проверява законосъобразността на оспорвания административен акт, с оглед изискванията на чл. 146 от АПК, и на основание чл. 168, ал. 1 от АПК, проверява същата въз основа на представените от страните доказателства, като не се ограничава само с посочените в жалбата основания. Към момента на постановяване на настоящото съдебно решение съдът, на основание чл. 142, ал. 1 от АПК, извършва преценка на административния акт в съответствие с материално правните и процесуални разпоредби към момента на издаването на оспорвания административен акт. За да постанови оспорваното решение, административният орган е приел, че тъй като в конкретния случай исканата информация не е в очертания смисъл на чл. 2, ал. 1 от ЗДОИ, не следва да се предоставя. Административния орган не е изложил подробни мотиви във връзка с постановения отказ, а само бланкетно е посочил текста на чл. 2 ЗДОИ. Настоящият съдебен състав не споделя изцяло този извод, тъй като той не е в съответствие и с целта на ЗДОИ и счита, че в този смисъл административният орган неправилно е приложил материалния закон.

Съгласно съдържанието се в чл. 2, ал. 1 от ЗДОИ определение за "обществена информация", това е всяка информация, свързана с обществения живот на Република Б и даваща възможност на гражданите да си съставят собствено мнение относно дейността на задължените по закона субекти. Производството по чл. 28-36 от ЗДОИ е специално и обслужва само постигането на нормативно определени цели. То не може да се използва за снабдяването с документи, които не се отнасят до обществения живот, не са необходими на гражданите да си съставят мнение относно дейността на държавни органи, а за да упражнят свои права и законни интереси. Видно от заявлението на Х., искането е обусловено от необходимостта да бъде защитено едно свое право, което е свързано с завереното

от консула на РБ в РГ пълномощно.Що се отнася до информация,касателно самото пълномощно,то същата наистина не попада в кръга на „обществената информация „ по смисъла на чл.2,ал.1 ЗДОИ.Действително,по реда на ЗДОИ няма пречка да се иска достъп до служебна информация по аргумент на чл.13,ал.1 от същия закон.Видно от искането на заявителя респ. мотивите на решението,исканата от жалбоподателя информация е за документи,а именно: пълномощно рег.№ 1306/24.03.2005г.,заверено от Генералния консул на РБ в Република Г -С,което безспорно съдържа лични данни за физически лица и следователно противоречи на един от основните принципи при осъществяване правото на достъп до обществена информация,залегнал в чл.6,т.5 на ЗДОИ „защита на личната информация”, поради което достъпа до тази информация е недопустим респ. жалбата ѝ в тази част следва да бъде отхвърлена като неоснователна.

По отношение на исканата информация обаче, за това,откога Л Б е встъпила като консул на РБ в Република Г-С респ. имала ли е правомощия да извършва нотариална заверка на пълномощни на български граждани,същата е свързана с общественения живот на РБ,доколкото консултът в качеството си на представляващ държавата в чужбина е една обществена личност и следователно няма пречка да бъде предоставена на жалбоподателя.От една страна този род информация е официална,което задължава органа да я предоставя на гражданите винаги по тяхно искане.От друга страна в този смисъл е налице и втората кумулативна предпоставка от легалното определение чл. 2, ал. 1 от ЗДОИ,а именно:исканата информация да дава възможност на заявителя да си състави мнение за дейността на органа до когото е отправено заявлението.

По изложените съображения,Заповед № 95-00-145/31.05.2010г. на Административния секретар на МВнР за отказ до информация по заявление за достъп до информация с вх. № 23-00-483/19.05.2010г. следва да отменена по отношение на исканата информация за коя дата Л Б- консул в Генералното консулство на РБ в Република Г-С е встъпила в длъжност и имала ли е правомощие да заверява нотариално представени пред нея пълномощни,а преписката да се върне на МВнР за произнасяне по заявлението на жалбоподателя,съобразно тълкуването и прилагането на закона с оглед горните мотиви на съда.

Водим от горното и на основание чл. 172, ал. 2 и чл. 143, ал. 3 и ал. 4 от АПК, АССГ, I отделение, 7 състав

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ Заповед № 95-00-145/31.05.2010г. на Административния секретар на МВнР,в частта ѝ с която се отказва достъп до обществена информация по заявление вх.№ 23-00-483/19.05.2010г. по отношение на исканата информация:За коя дата Л Б- консул в Генералното консулство на РБ в Република Г-С е встъпила в длъжност и имала ли е правомощие да заверява

нотариално представени пред нея пълномощни,отхвърля жалбата в останалата ѝ част.

ВРЪЩА преписката на М. на В. Р. за произнасяне по заявление вх.№ 23-00-483/19.05.2010г.,съобразно тълкуването и прилагането на закона.

Решението подлежи на обжалване пред ВАС в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

Преписи.

Административен съдия: